

(невихід на роботу, невиконання своїх трудових обов'язків) підприємства, установи, організації (структурного підрозділу) з метою вирішення колективного трудового спору (конфлікту) [2].

Практика сьогодення засвідчує той факт, що чинне законодавство про працю містить ряд положень, які не дають належним чином працівнику реалізувати право на вирішення колективних трудових спорів. Важливість полягає в тому, що ментальність роботодавця як учасника трудових правовідносин повинна спрямовуватися на створення сприятливих, комфортних умов для реалізації працівниками права на працю.

Література

1. Гірник А.М. Посередництво у трудових конфліктах. Київ: Центр соціальних досліджень імені В. Старосольського, 1998. 52 с.
2. Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів): Закон України від 03 бер. 1998 р. № 137/98-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 34. Ст. 227.
3. Запара С.І. Удосконалення процедури вирішення колективних трудових спорів (конфліктів) примирними органами в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. НПУ ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2005. 198 с.
4. Кабанець В.О. Теоретичні аспекти удосконалення розгляду трудових спорів (конфліктів) в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. СЛУ ім. В. Даля. Л., 2009. 20 с.
5. Шушпанніков О.М. Політичне управління соціально-трудовими конфліктами як фактор суспільної стабільності: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.02. Дніпропетровський нац. ун-т. Д., 2006. 19 с.
6. Стадник Н.П. Правовое регулирование разрешения коллективных трудовых споров (конфликтов): дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05. НАНУ Ин-т гос-ва и права им. В.М. Корецкого. Киев, 1998. 176 с.

UDC 347.121.2 (043.2)

Dotsenko O., PhD in Law, associate professor,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

COVID-19 TRACING APPLICATIONS: IS THERE ANY PRIVACY THREAT?

The COVID-19 pandemic is one of the most serious challenges of present world. With the increasing number of infected people to millions and the long process of vaccine creation, the latest information technologies are becoming the means of combating the spread of the disease. Thus, in many countries to combat the virus mobile applications for monitoring compliance with the regime of self-isolation and observation have become popular. But in order to counteract the disease, it is necessary to find out with whom virus carriers came

into contact and what places they visited, that causes the possibility of collection personal information (personal data, location data, etc.) by such applications via Bluetooth and / or GPS data or WI-FI points.

However, despite of the importance of using these applications to prevent the spread of coronavirus, the question arises whether they pose a threat to privacy.

According to the investigation of Amnesty International, that have tested the COVID-19 tracing applications that have been using in Europe, North Africa and Middle East on the issue of their threat to human rights, the most alarming of them are «BeAware Bahrain» (Bahrain), «Smittestopp» (Norway), «Shlonik» (Kuwait). These three applications actively tracking users' locations in real time or near real time by frequently uploading GPS data to the central server [2].

In turn, in Ukraine there is a similar application called «Vdoma», which was developed by the Ministry of Digital Transformation of Ukraine, and according to the description of the application on Google Play Market and App Store the aim of its use is to prevent the spread of COVID-19 in Ukraine. As mentioned in the description, if a person has returned from countries where a COVID-19 outbreak has been reported, has been in contact with an infected person, or has signs of the virus, he or she must adhere to self-isolation or observation. Application functionality consists of: 1) registration at the place of self-isolation or observation; 2) photo confirmation of stay at the place of self-isolation or observation; 3) emergency call to the hotline of the Ministry of Health of Ukraine. The application is installed in the smartphones of persons who may be potential carriers of the COVID-19 virus and who are registered in medical institutions as those who require self-isolation or observation [6, 7].

In turn, Verkhovna Rada has adopted a rule that for the period of quarantine or restrictive measures related to the spread of COVID-19, and within 30 days from the date of its cancellation is allowed to process personal data without the consent of the person, in particular data concerning the state of health, place of hospitalization or self-isolation, surname, name, patronymic, date of birth, place of residence, work (study), in order to counteract the spread of coronavirus disease (COVID-19), in the manner prescribed in the decision to establish quarantine, provided that such data is used solely for the purpose of anti-epidemic measures. Within 30 days after the end of the quarantine period, such data shall be depersonalized and, if this is not possible, erased [12].

However, we should agree that this norm allows the authorities to process sensitive data without the consent of the personal data subject, but does not address the mandatory use of «Vdoma» and does not establish the procedure for transferring collected data between authorities [8].

It should be noted that one of the most common approaches to understanding the concept of privacy is the concept of four components of privacy: physical, informational, territorial and communicative [5, p. 127; 10,

p. 176].

In our opinion, in domestic law, privacy can be understood in two senses: 1) as a set of certain personal non-property goods provided for in Chapters 21-22 of the Civil Code of Ukraine, i.e. as a collective concept; 2) as a regime of security, limited access, inviolability of personal non-property goods [9, p. 153].

The Constitution of Ukraine, norms of international law provide for the possibility of lawful limitations of rights which objects are the elements of privacy, solely to ensure proper recognition, respect and protection of the rights and freedoms of other people, in the interests of public order, morality, general welfare in a democratic society, national security, territorial integrity of the state, etc [4, 11].

The case law of the European Court of Human Rights also shows that monitoring the movements of a person by the state is an interference to the privacy, but it may be legitimate if it is provided by national law to achieve a socially important goal [1, 3, 8].

Thus, limitations of privacy when using COVID-19 tracing applications are legitimate if they are enshrined in law, the relevant law enforcement or executive authorities don't have discretionary power in this field, and also it requires a high degree of legal consciousness and legal culture in society.

Literature

1. Affaire ben Faiza c. France (Requête no. 31446/12). Définitif Arrêt, Strasbourg, 8 février 2018. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-180657%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-180657%22]}).

2. Bahrain, Kuwait and Norway contact tracing apps among most dangerous for privacy. Amnesty International: web-site. URL: <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2020/06/bahrain-kuwait-norway-contact-tracing-apps-danger-for-privacy/>.

3. Case of Uzun v. Germany (Application no. 35623/05). Final Judgement, Strasbourg, 2 September 2010. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:\[%22001-100293%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22itemid%22:[%22001-100293%22]}).

4. Universal Declaration of Human Rights. United Nations: web-site. URL: <https://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>.

5. Volio F. Legal personality, privacy and the family. New York: Columbia University Press, 1981. 226 p.

6. Вдома. App Store. URL: <https://apps.apple.com/us/app/%D0%B2%D0%B4%D0%BE%D0%BC%D0%B0/id1504695512>.

7. Вдома. Google Play. URL: <https://play.google.com/store/apps/details?id=ua.gov.diia.quarantine&hl=ua>.

8. Дворовий М. Коронавірус, трекінг інфікованих та приватність: як далеко можуть піти держава і техкомпанії та де тут права людини? DigitalSecurityLab: веб-сайт. URL: <https://dslua.org/publications/koronavirus-trekinh-infikovanykh-ta-pryvatnist-iak-daleko-mozhut-pity-derzhava-i-tekhkompanii-ta-de-tut-prava-liudyny/>.

9. Доценко О.М. Особисте життя чи приватність? Перші юридичні диспути з актуальних проблем приватного права, присвячені пам'яті

Є.В. Васьковського: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., Одеса, 15-16 квіт. 2011 р. / Одес. нац. ун-т ім. І.І. Мечникова. Одеса: Астропринт, 2011. С. 151-154.

10. Измайлова Н.С. Неприкосновенность частной жизни в англо-американской и российской правовых доктринах. *Московский журнал международного права*. 2008. № 1 (69). С. 172-184.

11. Конституція України від 28 чер. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

12. Про внесення змін до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 13 квіт. 2020 р. № 555-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-20#Text>.

УДК 349.2 (043.2)

Зеленський В.М., к.ю.н.,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна

ПРИПИНЕННЯ СТРОКОВОГО ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ ЗА ІНІЦІАТИВОЮ ПРАЦІВНИКА

За власним бажанням може бути розірваний й строковий трудовий договір, що передбачено ст. 39 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП України). Сутність строкових договорів визначає й особливості припинення трудових правовідносин за даною підставою. У попередньому підрозділі нами вже окреслювалося поняття строкового трудового договору, його особливості, ознаки та недоліки. На жаль ст. 39 КЗпП України не розкриває сутності правового порядку розірвання строкового трудового договору з ініціативи працівника. Так, стаття містить лише наступне зауваження: «Строковий трудовий договір (укладений на визначений строк, встановлений за погодженням сторін та укладений на час виконання певної роботи) підлягає розірванню достроково на вимогу працівника в разі його хвороби або інвалідності, які перешкоджають виконанню роботи за договором, порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, колективного або трудового договору та у таких випадках: переїзд на нове місце проживання; переведення чоловіка або дружини на роботу в іншу місцевість; вступ до навчального закладу; неможливість проживання у даній місцевості, підтверджена медичним висновком; вагітність; догляд за дитиною до досягнення нею чотирнадцятирічного віку або дитиною з інвалідністю; догляд за хворим членом сім'ї відповідно до медичного висновку або особою з інвалідністю І групи; вихід на пенсію; прийняття на роботу за конкурсом, а також з інших поважних причин» [1]. Як видно